

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie skazanych M. J. i K. S.
w związku z sygnalizacją obrońcy w przedmiocie konieczności wznowienia
z urzędu postępowania kasacyjnego - (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.),
po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 23 kwietnia 2026 r.
wniosku sędziego sprawozdawcy o wyłączenie od udziału w sprawie innego
wyznaczonego członka składu Sądu Najwyższego,
na podstawie art. 40 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć od udziału w rozpoznaniu sprawy III KO 87/25 - SSN
Antoniego Bojańczyka.**

UZASADNIENIE

Sędzia sprawozdawca w sprawie III KO 87/25 wystąpił z wnioskiem o
wyłączenie od rozpoznania tej sprawy SSN Antoniego Bojańczyka -wyznaczonego
zarządzeniem Prezesa Izby Karnej do składu sądu mającego procedować w
przedmiocie sygnalizacji.

We wniosku wskazano, że sygnalizacja dotyczy postępowania kasacyjnego
zakończonego orzeczeniem wydanym przez SSN Ryszarda Witkowskiego, który
ze względu na wadliwy konstytucyjnie sposób powołania na urząd sędziego Sądu
Najwyższego, nie mógł sformować składu sądu niezależnego, zgodnego z ustawą.

W takiej sytuacji orzekanie w sprawie wznowienia przez skład sądu z udziałem sędziego, który został powołany na urząd sędziego w identycznej procedurze jak sędzia orzekający w postępowaniu kasacyjnym, byłoby złamaniem zasady *nemo iudex in sua causa*, określonej w art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest ze wszech miar zasadny.

Istotnie, orzekanie w przedmiocie sygnalizacji przez SSN Antoniego Bojańczyk, z uwagi na okoliczności przytoczone we wniosku dotyczące wadliwej procedury powołania go na urząd sędziego Sądu Najwyższego identycznej z procedurą powołania na taki urząd sędziego Ryszarda Witkowskiego, tworzy bez żadnych wątpliwości stan określony w art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k.

Zasadnie twierdzi się, że sędzia objęty wnioskiem o wyłączenie, oceniając zasadność sygnalizacji będzie jednocześnie musiał ocenić dokładnie te same okoliczności (istotne w zakresie niezawisłości i niezależności w aspekcie instytucjonalnym) związane z tokiem powołania na urząd sędziowski z udziałem KRS, które dotyczą jego samego.

Z tych powodów, wobec braku stanowiska sędziego wskazanego we wniosku o wyłączenie go od rozpoznania tej sprawy, należało – na podstawie art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. wyłączyć go od udziału w sprawie na mocy postanowienia Sądu Najwyższego.

[J.J.]

[a.ł.]